

**Определение**  
**№. 5482**  
**София, 10.07.2001 г.**

**Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на девети май две хиляди и първа година в състав:**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕКАТЕРИНА ГРЪНЧАРОВА**  
**ЧЛЕНОВЕ: МИЛКА ПАНЧЕВА ДИАНА ДОБРЕВА**

при секретар Мария Попинска и с участието на прокурора Лидия Ангелова изслуша докладваното от съдията МИЛКА ПАНЧЕВА по адм. дело No.1763 / 2001.

Производството е по чл.20 ал.1 т.5 от ЗВАС във връзка с чл.40 ал.1 и чл.3 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация.

Подадена е жалба от сдружение "Център за независим живот" - София срещу отказ за предоставяне на достъп до информация на министъра на труда и социалната политика до документа, съдържащ програма "Персонален социален работник". Непроизнасянето на Министъра на труда и социалната политика представлявало съществено нарушение на процесуалния и материалния закон. Моли съдът да отмени отказа на министъра да се произнесе по заявлението за достъп до обществена информация.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена по съображенията, изложените в нея и в писмена защита.

Ответникът Министерство на труда и социалната политика се представлява от юрисконсулт, който моли жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена, на основание чл.13 ал.2 от ЗДОИ достъпът може да бъде ограничен, представя писмена защита.

Представителят на Върховна административна прокуратура счита жалбата за неоснователна. В конкретния случай липсва изричен писмен отказ на оторизирания орган по смисъла на чл.37 и чл.38 от ЗДОИ и чл.15 ал.1 от ЗАП, поради което липсва предмет на обжалване по реда на чл.40 ал.1 от ЗДОИ.

От приетите по делото писмени доказателства: писмо изх.№ 206/11.09.2000 год., заявление за достъп до информация изх.№ 003/12.01.2001 год., ПМС №251/27.11.2000 год., писмо изх.№ 74-00-3300/ 12.02.2001 год. на МТСП, удостоверение на СГС от 29.01.2001 год., преценени по отделно и в тяхната съвкупност, Върховният административен съд намира за установено следното:

Жалбоподателят по настоящото дело - сдружение с нестопанска цел с фирма "Център за независим живот" гр.София е регистрирано по ф.д. № 1229/1995 год. на Софийски градски съд с цели "подпомагане на граждани в неравностойно

социално положение, с физически, психически и социални проблеми в тяхната трудова и житейска адаптация".

С писмо изх.№ 206/11.09.2000 год. сдружението е информирало министъра на труда и социалната политика, че проявява интерес към проекта "Персонален социален работник", за който научило от публикации в печата и моли програмният документ да бъде предоставен за запознаване. На писмото не последвал отговор, поради което било отправено заявление за достъп до информация, изх.№ 003/12.01.2001 год., позоваващо се на Закона за достъп до обществена информация. В законоустановения срок нямало произнасяне на министъра на труда и социалната политика, което съставлявало съществено противоречие с процесуалния и материалния закон. Моли да бъде отменен отказът на министъра да се произнесе по заявлението и МТПС да бъде осъдено да предостави исканата информация в поисканата форма на достъп.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно действията на задължените по същия закон субекти.

Според чл. 3, ал. 1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от държавните органи или от органите по местното самоуправление. С ал.2 от същата норма в приложното поле на закона се включват и други публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, физически и юридически лица, но само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средствата за масова информация, ако исканата информация е свързана с прозрачността на тяхната дейност.

Не се спори по делото, че Министерството на труда и социалната политика е от кръга на държавните органи, задължени по този закон да предоставят информация, свързана с осъществяваната от него дейност, касаеща обществения живот в Република България.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до искана обществена информация. Независимо от съдържанието / разрешение или отказ/, решението се постановява в писмена форма и с изрично уведомяване на заявителя чрез връчването му срещу подпис или по пощата с обратна разписка - чл. 34, ал. 3 и чл. 39 от ЗДОИ.

Настоящият състав счита, че при тълкуване на цитираните норми във връзка с разпоредбата на чл.40 ал.1 от ЗДОИ, се налага изводът за допустимо обжалване само на актовете, постановени изрично при хипотезите на чл.28 ал.2 и чл.38 от закона, т.е. при наличие на връчен по съответния ред акт, който да бъде атакуван пред съответния съд в зависимост от органа, постановил акта, по реда на ЗАП или на ЗВАС.

В специалните разпоредби на ЗДОИ не е предвидена норма, съответстваща на разпоредбата на чл.14 ал.1 от ЗАП - произнасянето в срок да се счита за

мълчалив отказ, който да подлежи на обжалване по определения ред. При наличие на процесуална уредба в специален закон, се дерогира действието на разпоредбите от общия закон, ако между нормите има противоречие, както в конкретния случай.

Жалбоподателят не оспорва получаването на адресираното до изп. директор на сдружението писмо изх.№ 74-00-3300/12.02.2001 год. на Министерството на труда и социалната политика, в което се излага информацията относно развитието на програма "Персонален социален работник". Като инициатори на програмата са посочени Синдиката на българските учители и Федерацията на синдикатите в здравеопазването, които съвместно с Министерството на труда и социалната политика ще бъдат и нейни изпълнители. Съдържат се също данни за етапа, в който се намира програмата, за осигуряването на нейното финансиране и условията, при които ще започне изразходването на тези средства. Посочено е, че исканата от жалбоподателя програма "Персонален социален работник" е под форма на проект и е свързана с оперативна подготовка на акта и подлежи на окончателно съгласуване.

В съдебно заседание под формата на реплика процесуалният представител на жалбоподателя е заявил, че представеното по делото писмо няма характера и формата на предвидените в ЗДОИ актове, което означава, че този отговор не се възприема като изричен отказ по чл.38 от ЗДОИ и не се променя предмета на спора, определен с жалбата /непроизнасяне на министъра на труда и социалната политика /.

Върховният административен съд счита, че в случая не е налице отказ по смисъла на чл.38 от ЗДОИ във връзка с основанията по чл.37 от ЗДОИ, който да подлежи на съдебен контрол по реда на чл.40 от закона, поради което жалбата се явява процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено.

Водим от горното и на основание чл.20 ал.1 т.5 от ЗВАС, Върховният административен съд, V отделение

### **ОПРЕДЕЛИ:**

**ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ** от 09.05.2001 год. за даване ход на делото по същество.

**ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** жалбата на Сдружение "Център за независим живот" София срещу непроизнасяне на министъра на труда и социалната политика по заявление за предоставяне на достъп до информация.

**ПРЕКРАТЯВА** производството по настоящото дело.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред 5-членен състав на ВАС в 7-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Вярно с оригинала, ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Екатерина Грънчарова  
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Милка Панчева/п/ Диана Добрева